

Ballagási búcsúzó szöveg

Kedves Egybegyűltek, Ünneplők és Ünnepeltek!

Van egy általános igazság, amivel mindannyiunknak szembe kell néznie, akár akarjuk, akár nem. Egyszer minden véget ér. Akármennyire is vártam ezt a napot, sosem kedveltem, ha valami véget ért. A nyár utolsó napja, egy klassz film utolsó jelenete, a búcsú egy közeli baráttól. De a befejezés elkerülhetetlen. A nyár elillan, a film véget ér, és elbúcsúzol, ha eljött az idő és menned kell. Számunkra most ez egy ilyen nap. Ma búcsút intünk mindennek, ami ismerős volt, mindennek, ami kényelmes volt és megszokott. Tovább lépünk. De attól, hogy elmegyünk, lesznek emberek, akik részesei maradnak az életünknek, akármilyen történjen. Ők a mi biztos talajunk és az apró tiszta hangok a szívünkben, amelyek velünk lesznek, örökre.

Visszatekintve az elmúlt időre, viselkedésünk, egyénieskedő stílusunk, modorunk és hanghordozásunk, a munkához való hozzáállásunk hagyott némi kifogásolnivalót maga után, megoldoztattuk tanárainkat, nevelőinket, ami a vadhajtások nyesegetését illeti. Vannak pillanataink, amelyekre nem lehetünk büszkék...Azt kívánom, hogy az örömteli, szép emlékeket vigyük tovább szívünkben: a sok nevetést, közös tanulást, (mert ilyen is volt!), műsorokra való próbákat, kirándulásokat, barátságokat. ökörködéseket. Köszönetet mondunk tanárainknak, oktatóinknak, hogy mindvégig mellettünk álltak, türelemmel terelgettek bennünket és soha nem lankadó hittel bíztak bennünk.

Nem tudom eldönteni, mi a megfelelő szó az elköszönésre, ezért mindenki válassza ki, ami neki tetszik, ahogy érzitek: sziasztok, hello, viszlát, légy jó, vigyázz magadra, de talán a legalkalmasabb: a mi kolpingos időnk véget ért, menjetek békével, Istennek legyen hála!